

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Krzysztof Filipiak

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 43, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de er til hinder for de nationale polske forskrifter i artikel 26, stk. 1, nr. 2, i lov af 26. juli 1991 om indkomstskat (ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych [...]), hvorefter retten til at foretage fradrag for bidrag til en obligatorisk social sikringsordning i beregningsgrundlaget for indkomstskatten er begrænset til bidrag, som er betalt i henhold til forskrifter i national ret, og i artikel 27b, stk. 1, i lov af 26. juli 1991 om indkomstskat, hvorefter retten til at foretage fradrag for bidrag til en obligatorisk sygesikringsordning i indkomstskatten er begrænset til bidrag, som er betalt i henhold til forskrifter i national ret, i en situation, hvor en polsk statsborger, som er ubegrænset skattepligtig i Polen, af indtægter, som beskattes i Polen, har betalt bidrag til den obligatoriske social- og sygesikring i en anden medlemsstat på grund af erhvervsmæssig virksomhed dér, og disse beløb hverken er blevet fradraget i indkomsten eller i skatten i denne anden medlemsstat i Den Europæiske Union?
- 2) Skal princippet om fællesskabsrettens forrang og bestemmelserne i artikel 10 og artikel 43, stk. 1 og 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at de går forud for de nationale forskrifter i artikel 91, stk. 2 og 3, og artikel 190, stk. 1 og 3, i Republikken Polens forfatning (Dz. U. [Dziennik Ustaw, Republikken Polens officielle tidende] 1997, nr. 14, pos. 176, med senere ændringer), for så vidt som det på grundlag af disse forskrifter er blevet besluttet, at en dom fra forfatningsdomstolen først får retskraft på et senere tidspunkt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 17. juli 2008 — Olympique lyonnais mod Olivier Bernard og Newcastle UFC

(Sag C-325/08)

(2008/C 247/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olympique lyonnais

Sagsøgte: Olivier Bernard og Newcastle UFC

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er princippet om arbejdskraftens frie bevægelighed, som er fastsat i [EF-traktatens artikel 39], til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en »espoir-« spiller, der ved udløbet af sin uddannelsesperiode indgår en kontrakt som professionel med en klub i en anden EU-medlemsstat, risikerer at blive idømt en erstatningspligt?
- 2) Udgør behovet for at fremme rekrutteringen og uddannelsen af unge professionelle spillere i bekræftende fald et legitimt formål eller et hensyn af almen interesse, som kan begrunde en sådan begrænsning?

Sag anlagt den 29. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Litauen

(Sag C-350/08)

(2008/C 247/16)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Steiblytės og M. Šimerdovos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Litauen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Litauen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, og bilag I, del II, nr. 4, til direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2003/63/EF⁽²⁾, artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2309/93⁽³⁾ og artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 726/2004⁽⁴⁾, idet den har opretholdt en national tilladelse til markedsføring af lægemidlet »Grasalva«.
- Republikken Litauen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- i) I henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF skal Republikken Litauen prøve, om markedsføringstilladelse udstedt inden tiltrædelsen opfylder kravene i den på tiltrædelsestidspunktet gældende fællesskabslovgivning om lægemidler og fra den 1. maj 2004 sikre, at der kun markedsføres lægemidler, hvis tilladelse opfylder disse krav.
- ii) Lægemidlet »Grasalva« er ikke opført i bilag IX, tillæg A, til tiltrædelsesakten af 2003, og derfor finder overgangsbestemmelserne ikke anvendelse på dette lægemiddel, som fra den 1. maj 2004 kun måtte markedsføres, såfremt det opfyldte alle gældende krav i fællesskabslovgivningen for tilsvarende